

til de Raad, som Hindhede gav dem. For at slaa dette sidste fast rettede jeg forleden en Forespørgsel til Quists Laboratorium i Aarhus om, hvor mange Analyser det sidste Aar havde foretaget i Henhold til det landbrugsministerielle Cirkulære, og jeg fik det Svar, at Renæggehvidebestemmelse ikke er foretaget i Foderstoffer i 1913, medens Raaæggehvidebestemmelse er foretaget i 395 Prøve-Foderstoffer i samme Aar. Altsaa, Dr. Hindhede har faaet i den Grad Ret, at Undersøgelser i Henhold til det landbrugsministerielle Cirkulære overhovedet ikke foretages, medens alle de foretagne Undersøgelser netop gaar ud paa at fastslaa ogsaa Indholdet af de Stoffer, som Hindhede den Gang hævdede havde fuldkommen den samme Værdi som Renæggehvide. Jeg bebrejder ikke Landbrugsministeriet, at det udsendte dette Cirkulære. Det udsendtes i 1908 under Ole Hansens Navn, og han var selvfølgelig nødt til at følge den sagkyndige Kommission af 6 Kemikere, som blev nedsat. Men det er unægtelig en umaadelig Oprejsning for Hindhede nu at se, at en af de Mænd, Medindehaver af Steins Laboratorium, Prof. Fr. Christensen, som den Gang sad i den Kommission, som udtrykkelig paabød at foretage Analyser paa Grundlag af Renæggehvide, nu i Aar i „Ugeskrift for Landmænd“ offentliggør de Analyser, der er foretagne i hans Laboratorium, og meddeler, at han har foretaget dem paa samme Maade som Quists Laboratorium, nemlig udelukkende efter Hindhedes Princip og Paastand. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, om Tiden ikke snart kunde være kommet til at faa dette Cirkulære bragt ud af Verden og faa et andet sat i Stedet. Det er meget vanskeligt at faa fat paa det, ingen har det, det har udelukkende antikvarisk Værdi, men jeg tror, Landbrugsministeriet er daarligt tjent med, at dette Cirkulære endnu bestaar, efter at det er fuldstændig opgivet baade af Videnskabsmændene og Praktikerne.

Det er i det hele karakteristisk, at samtidig med, at Dr. Hindhede den Gang blev mødt med umaadelig stærk Modstand af den videnskabelige Klike herhjemme, fandt han Støtte i den praktiske Landbo-stand. En Mand som Anders Nielsen, Svejstrup Østergaard, har støttet Hindhede meget ude i Befolkningen, og det skal nævnes til Ære for det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), at han i første Række bidrog til, at Hindhede i 1910—11 fik den Understøttelse til

Undersøgelser, som hans Arbejde til Fordel for Landbrugets økonomiske Fodring i saa høj Grad berettigede ham til. Der er ingen Tvivl om, at Hindhede ved sit Arbejde har sparet det danske Landbrug for Millioner af Kroner.

Nu har, som sagt, ogsaa Videnskaben bøjlet sig. Jeg saa forleden, at Efterfølgeren efter den Mand, som stærkest bekæmpede Hindhede i 1905, Professor Møllgaard, i et Foredrag, han holdt for et Par Maanedes siden i det danske Landhusholdningsselskab, siger følgende: „Som Hovedresultat af de nu foreliggende Forsøg kan man derfor med Sikkerhed slutte, at Amidkvælstof ogsaa hos Malkekøer sparer voldsomt paa Æggehvidestoffet, og det ser stærkt ud til, at en malkende Kø kan erstatte alt det Kvælstof, den anvender til Vedligeholdelse, med Amidkvælstof.“ Det var nøjagtigt, hvad Dr. Hindhede paastod. Jeg kan ikke nægte, at det undrer mig, at en fremragende Videnskabsmand kan være — skal vi sige — saa glemsom, at han i et saadant Foredrag ikke en Gang yder Dr. Hindhede den mindste Oprejsning, ikke nævner ham med et eneste Ord. Denne Professor staar her og giver Dr. Hindhede Ret, men nævner ham ikke med et Ord!

Jeg vil altsaa hævde, at det var paa Grundlag af et dygtigt Arbejde, hvis Resultater senere har vist sig at slaa til baade i Teori og Praksis, at Dr. Hindhede fik Understøttelsen paa Finansloven for 1910—11. Nu kunde man spørge: Hvad har dette Arbejde ført til — dette Arbejde, som altsaa netop skulde gaa ud paa at undersøge Ernæringsforholdene i vort Samfund, naturligvis med praktisk Formaal? Ja, som jeg sagde Dem før, hvis De kun vil tage Hensyn til eller søge efter den Opmærksomhed, som Hindhede har vakt indenfor vor hjemlige videnskabelige Verden, vil De blive skuffet. Vort største lægevidenskabelige Ugeskrift, som kommer rundt til alle Landets Læger, „Ugeskrift for Læger“, har drevet det til ikke saa meget som at nævne Hindhedes 3 sidste Beretninger med et eneste Ord, samtidig med at disse endog inden de udkommer paa Dansk, trykkes f. Eks. i Professor Tigerstedts „Skandinavisches Archiv für Physiologie“. Det er Sveriges mest fremragende Fysiolog, der udgiver et stort Tidsskrift, som han lader trykke paa Tysk, fordi nu en Gang de smaa Sprog fører den Slags Emner rundt til en for lille Læsekreds. Denne Mand tager saa meget Hensyn til Dr. Hindhede,